

عنوان مقاله:

مقایسه کارایی دوالگوی آماری لوجیت و تحلیل ممیزی درپیش بینی درماندگی مالی شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ژاله نودست - کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

مجید زنجیردار - استادیار مالی، گروه حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

محمد حسن جناتی - استادیار مدیریت مالی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر اعداد و ارقام نشان دهنده ی افزایش بی سابقه میزان ورشکستگی هاست با توجه به بالابودن هزینه های اقتصادی ناشی از ورشکستگی پیش بینی و جلوگیری از وقوع آن در تخصیص نامناسب منابع کمیاب اقتصادی از اهمیت بسزایی برخوردار است تاکنون الگوهای گوناگونی برای ارزیابی درماندگی مالی استفاده شده است که الگوهای تحلیل ممیزی و لوجیت به عنوان ابزار تخمین کارآمدی خود را اثبات کرده اند اما این که کدام الگو کاراتر است موضوع تحقیق است. در راستای این هدف یک فرضیه اصلی و دو فرضیه فرعی تدوین گردیده است جامعه مطالعاتی در برگزیده کلیه شرکتهای پذیرفته شده در بورس طی سالهای 1386 تا 1390 و نمونه آماری شامل 24 شرکت ورشکسته و 24 شرکت غیر ورشکسته می باشد به منظور دسته بندی شرکتهای دو گروه ورشکسته و غیر ورشکسته از پیش فرض ماده 141 قانون تجارت و برای آزمون فرضیات از 24 نسبت مالی شامل نسبتهای مالی مبتنی برترانامه و صورت سود و زیان و صورت جریان وجوه نقد استفاده شده است نتیجه تحقیق بیان می کند که دقت پیش بینی درماندگی مالی مدل رگرسیون لوجیت بالاتر از مدل تحلیل ممیزی است بنابراین می توان گفت که مدل رگرسیون لوجیت کارآمدتر عمل کرده است .

کلمات کلیدی:

درماندگی مالی، نسبتهای مالی، الگوی مدل رگرسیون لوجیت، مدل تحلیل ممیزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/420460>

